

De budgetterede udbetalinger af præmier er baseret på skøn bekræftet med en vis usikkerhed.

52.02. Rentesikring, LB 432 1982, L 248 1985. Rentesikringen ydes til nedbringelse af renteudgifterne og dermed begyndelseslejen i almennyttigt byggeri, hvortil der er givet tilsagn før 1. april 1982.

De første 4 år efter byggeriets ibrugtagelse ydes rentesikring med beløb, der dækker den del af renteudgifterne, der ligger ud over en basisrente på 6 pct. p.a. Derefter aftrappes rentesikringen gradvis over en årrække. I praksis sker aftrapningen ved, at basisrenten (dvs. lejerens egen betaling) efter fire år forøges med 75 pct. af de konstaterede prisstigninger året før. Såfremt lønstigningerne i denne periode har været mindre end prisstigningerne i samme periode forøges egenbetalingen i stedet med 75 pct. af lønstigningerne.

For byggerier, der modtager driftssikring i medfør af LB 480 1982 jf. § 14.10.02.52.12., stilles rentesikringsaftrapningen i bero, indtil driftssikringen er afviklet.

L 248 1985 om omprioritering m.m. af visse almennyttige boligafdelinger og om ændring af lov om realkreditinstitutter indebærer, at krisetruede boligafdelinger har mulighed for at udskifte den hidtidige finansiering med rentesikrede lån med lavere forrentede indekslån. Den øgede indeksbelåning indebærer på langt sigt øgede offentlige udgifter til rentebidrag i forhold til de ellers faldende udgifter til rentesikring.

Omprioriteringen sker indenfor en ramme på i alt 2 mia. kr., og forventes tilendebragt med udgangen af 1987. Den samlede effekt af omprioriteringen for udgifterne til rentesikring er ikke kendt på budgetteringstidspunktet, hvorfor budgetteringen er behæftet med en vis usikkerhed.

Med de fra omprioriteringen indregnede faldende udgifter til rentesikring er udgifterne anslået til 1.270 mill. kr. i 1988. I BO-årene er rentesikringen anslået til hhv. 1.240 mill. kr. i 1989, 1.210 mill. kr. i 1990 og 1.170 mill. kr. i 1991.

52.03. Saneringstilskud, LB 385 1983. Der henvises til det generelle afsnit om sanering og byfornyelse under generelle bemærkninger til hovedafsnit 10., 20. og 31. og anmærkninger ad § 14.20.02.74.02.

52.04. Rentesikring til sanering, LB 385 1983. Der henvises til det generelle afsnit om sanering og byfornyelse under generelle bemærkninger til hovedafsnit 10., 20. og 31. Efter § 52 i saneringsloven kan boligministeren inden for rammerne på finansloven yde rentesikring til ombygning, forbedring eller istandsættelse af bestående bebyggelse i medfør af en godkendt saneringsplan.

Rentesikringen udgør forskellen mellem en basisrente på 6 pct. og markedsrenten for 20-årige realkreditlån. Der ydes fuld rentesikring i 4 år med virkning fra arbejdernes færdiggørelse. Herefter sker årlig aftrapning med 75 pct. af pris- eller lønstigningerne, sidstnævnte såfremt disse er mindre end prisstigningerne.

Udgifterne til rentesikring er beregnet med udgangspunkt i de faktisk meddelte rentesikringstilsagn i perioden 1981-1986.

I perioden 1987-91 er tilsagnsmængden skønnet på baggrund af tilsagnsprogrammet, idet det er antaget, at tilsagnsmængden vil aftale i takt med afvikling af saneringsplanerne.

Det er endvidere antaget, at der går 2½ år mellem tilsagn og arbejdernes afslutning. Der medgår endvidere et tidsrum fra arbejdernes afslutning til den endelige finansiering er bragt på plads. På baggrund af de foreløbige erfaringer fra de hidtidige udbetalinger af rentesikring, er det antaget, at 5 pct. af tilsagnet finansieres i afslutningsåret, 10 pct. i året efter, 50 pct. 2 år efter, medens resten dvs. 35 pct. er finansieres 3 år efter arbejdernes afslutning. Der kan således gå op til 6 år fra tidspunktet for tilsagn og til den faktiske finansiering finder sted. Tidsrummet mellem arbejdernes afslutning og endelige finansiering bevirker, at der kommer betydelige beløb til udbetaling i form af efterbetalinger.

De forventede udbetalinger er – især på baggrund af efterbetalingsomfanget – behæftet med nogen usikkerhed.